

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 29 februarie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 4:14-16** „...”.

Este frumos că suntem strânși împreună în acest loc și putem asculta împreună Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

Pentru mine aceasta este o zi deosebită, pot spune că este un sfârșit de săptămână deosebit. Ieri, acum 57 de ani s-a întâmplat ceva foarte puternic. Ne uităm la anii din urmă și vedem ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Voi toți cunoașteți mărturia mea. În anul 1949 am auzit prima oară de fratele Branham. În anul 1953 am citit cartea „Un om trimis de Dumnezeu”. În anul 1955 am avut prima întâlnire cu fratele Branham. Apoi în anul 1958, în Dallas, Texas, la sfârșitul conversației pe care am avut-o împreună, fratele Branham mi-a spus: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Apoi a urmat luna martie 1962 atunci când fratelui Branham i-a fost arătat într-o vedenie că în norul supranatural vor fi șapte îngeri. În 1 aprilie 1962 el a făcut de cunoscut că el trebuia să depoziteze hrana. Apoi în 3 decembrie 1962 el mi-a spus: „Pe baza vedeniei, eu trebuie să mă mut la Tucson”. Voi știți că el m-a rugat să predic în locul lui în Los Angeles și apoi în Oakland, Oregon. El fusese invitat să predice în acele locuri, dar în acea călăuzire pe care a primit-o i-a fost spus: „Atunci când orașul va lărgi strada pe care locuiești acela va fi timpul când tu trebuie să te muți la Tucson”. Așa s-a și întâmplat. Lui i s-a spus cuvânt cu cuvânt: „Când vei vedea că gardul tău va fi scos și pus pe iarba din fața casei tale, că pe strada ta vor avea loc măsurători și buldozerele vor circula în susul și-n josul străzii atunci să te muți în Tucson”. În 3 decembrie 1962 am văzut cu ochii mei buldozerele circulând de-a lungul străzii și am văzut gardul fratelui Branham pus pe iarba din fața casei. Și cum am amintit deja, fratele Branham m-a rugat să predic în locul lui în Los Angeles în adunarea fratelui Demos

Shakarian și în Oakland, Oregon, la Earnest Hotton; iar eu am și făcut acest lucru.

Dar acum vine lucrul deosebit. Atunci când fratele Branham a fost în Arizona și a fost călăuzit să meargă la Muntele Sunset, în 28 februarie, acolo a răsunat un tunet puternic și s-a coborât norul supranatural. Iar fratele Branham a spus: „Eu am fost luat în acest nor. Am văzut șapte îngeri, iar cel de-al șaptelea a fost cel ce a vorbit cu mine și mi-a spus să mă întorc la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceteți”. Ieri s-au împlinit 57 de ani de atunci, o zi deosebită pentru istoria mântuirii. Lui i-a fost dată călăuzirea directă într-un mod supranatural, ca el să se întoarcă fiindcă avea să aibă loc deschiderea celor șapte peceteți. Apoi, din 17 până în 24 martie, el a vorbit despre cele șapte peceteți. După primele zece minute ale predicii despre pecetea a șaptea, el s-a întors spre fratele Neville, păstorul adunării locale și i-a spus: „Frate Neville, acum hrana este depozitată”. Iar în ultimele douăzeci de minute, în timp ce el vorbea despre pecetea a șaptea, el a spus: „Acum, eu Te rog să mă ajuți fiindcă devin tot mai slab și știu că zilele mele sunt numărate; de aceea Te rog să-mi dai ajutorul Tău....Eu am purtat mesajul atât cât mi-a fost dat din partea Domnului și am fost însărcinat să-l port”. Apoi a spus că el se va micșora și cineva va veni și va face continuarea. După aceea a spus tot ceea ce avea Dumnezeu de gând să facă.

Sunt mulțumitor că în anul 1963, după ce am auzit predicile despre peceteți m-am așezat și am scris prima carte „Consiliul lui Dumnezeu” în care am prezentat toate temele biblice: dumnezeirea, botezul, Cina. Și cum cei mai mulți știu, am început direct cu Radio Luxemburg și mesajul care ne-a fost încredințat: înapoi la Cuvânt! Înapoi la început! Înapoi la Biblie! Afară din toată captivitatea babiloniană! Înapoi la Cuvântul care a ieșit din Ierusalim! Pentru că așa este scris: „*Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim, Cuvântul Domnului*”(Mica 4:2). Toți care au fost în Israel știu că Cina și turnarea Duhului Sfânt au avut loc în Odaia de Sus pe Muntele Sionului. Iar Cuvântul sfânt descoperit, Evanghelia adevărată despre harul lui Dumnezeu, despre iertare și împăcare a fost propovăduită.

Permiteți-mi să redau un citat al fratelui Branham din 12 aprilie 1964. Voi știți că noi avem trei, patru citate pe care le-am publicat deja în scrisorile noastre circulare și care sunt în legătură cu trăirea puternică din 28 februarie 1963. În această predică fratele Branham a spus următoarele lucruri: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos tot așa mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos, pe întregul pământ”. De ce? Pentru ca tot ce este în încurcătură să aibă odată un sfârșit, și Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum a fost descoperit la început prin Duhul, să fie pus din nou pe sfeșnic și să fie propovăduit bisericii.

Înainte de a citi alte versete biblice doresc să citesc din Apoc. 1 de la vers. 1: *„Descoperirea lui Isus Hristos pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut (prin semne - lb. germană), trimițând, prin îngerul Său, la robul Său Ioan”*. Iar Ioan *„a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut”*(vers. 2).

Scumpii mei frați și surori, acum vine versetul deosebit: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea!”*(vers. 3). Și acest lucru ni l-a pus Dumnezeu în inimă ca să primim, să păstrăm și să credem doar lucrurile scrise, să n-adăugăm și să nu scoatem nimic; ci să lăsăm totul așa cum este scris.

Vă rog frumos să înțelegeți acest lucru. Pentru mine este un sfârșit de săptămână foarte important. Eu sunt pe deplin conștient de responsabilitatea pe care o port înaintea lui Dumnezeu. Și așa spune că este cea mai mare răspundere care existat vreodată în Împărăția lui Dumnezeu pe pământ: acum, înaintea revenirii lui Isus Hristos, să pot da mai departe mesajul divin clar precum cristalul pentru ca toate popoarele și limbile să-l asculte. Și toți aceia care sunt hotărâți de Dumnezeu să audă ultimul mesaj. Iar după aceasta nu va mai fi un alt mesaj, nu va mai fi niciun alt mesager. Un singur 28 februarie a fost suficient, o perioadă din 17 până în 24 martie 1963 a fost suficientă, pentru ca să ne fie descoperit tot ceea ce avem noi de inclus în propovăduire.

După două mii de ani Dumnezeu atotputernic a dăruit har și a spus prorocului într-un mod supranatural unde trebuia să se ducă el și tot ceea ce avea să se întâmple. Apoi fratele Branham a dat mărturie cum s-a dezlănțuit acea furtună însoțită de o bubuitură ca de tunet care a răsunat. V-am mai spus aceste lucruri, eu am văzut cu ochii mei vârfulurile copacilor care erau retezate și atârnavau. Furtuna însoțită de acel cutremur a fost atât de puternică încât bolovanii de pe munte s-au rostogolit la vale. Ochii mei au văzut bolovanii rostogoliți în vale la poala muntelui. De ce S-a îngrijit Dumnezeu ca eu să fiu un martor la ceea ce a hotărât El pentru această perioadă de timp? Cu adevărat de la început mi-a fost încredințat ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire. Din prima adunare am știut că fratele Branham este un bărbat al lui Dumnezeu. Și confirmarea văzută în toate adunările.

Aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru pe pământ, ca Fiu al Omului și ca Proroc, aceeași slujbă s-a repetat în timpul nostru. Noi toți știm ce a spus fratele Branham în această legătură, amintind ca exemple: Gen. 18, Ioan 1 sau Ioan 4. Domnul i-a putut spune lui Avraam și i-a dat făgăduința, iar Sara a răs în sinea ei. Și „*Domnul a zis lui Avraam: «Pentru ce a răs Sara, zicând: «Cu adevărat să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?»»*”(Gen. 18:13). În acest context, Avraam a primit făgăduința, Avraam, tatăl credinței. De la început adevărata credință a fost ancorată în făgăduința lui Dumnezeu. Mai întâi Dumnezeu a dat făgăduințe, iar apoi El le-a împlinit. Noi am primit acest har de la Dumnezeu ca să putem accepta, primi și crede aceste lucruri pe care Dumnezeu le-a hotărât din veșnicie pentru această perioadă de timp a mântuirii și să ne fie descoperite. Mai rămâne doar să-I mulțumim din toată inima.

Ceea ce mă întristează este faptul că afirmațiile fratelui Branham sunt răstălmăcite și prezentate ca învățături stricăcioase. Este o durere pe care nimeni nu și-o poate închipui. De exemplu, fratele Branham a amintit Zah. 14:7 de 258 de ori și a spus: „Că va veni o zi în care nu va fi nici zi nici noapte, dar în timpul serii se va arăta lumina”. Și bineînțeles, cine citește Zah. 14:7 va observa că Domnul va păși cu picioarele pe Muntele Măslinilor, și că aceasta este trecerea. Apoi în vers. 9 are loc proclamarea Împărăției. Dar aici este un punct: ca proroc, fratele Branham a avut ziua mântuirii în fața ochilor săi. Nu a

fost nici zi, nici noapte, dar în timpul serii, în ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat. Ca proroc el a putut face această comparație dintre ceea ce se va întâmpla după Zah. 14:7 și ceea ce acum trebuie să se întâmple în biserică, și se întâmplă prin har. Toate aceste versete biblice, chiar și Apoc. 10. Fratele Branham a amintit Apoc. 10 de 86 de ori. Dar Apoc. 10 se va împlini atunci când Domnul, ca Înger al legământului, cu curcubeul deasupra capului Său, Se va coborî și va pune piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ, și apoi va fi proclamată Împărăția.

Dar aici este din nou o taină. În Apoc. 10:7 este scris: „*că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu*”. Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Apoi știm că fratele Branham n-a spus „taina”, ci el a spus „tainele”; el a spus foarte des „tainele”. De ce? Pentru că prin el, al șaptelea mesager al ultimei epoci a Bisericii, Dumnezeu avea să descopere toate tainele, de la Geneza la Apocalipsa. Iar acest lucru s-a împlinit/s-a întâmplat. Doar trebuie să primești har de la Dumnezeu și să poți încadra totul biblic. Apoi mai rămâne doar un singur lucru: să-I mulțumești Domnului pentru ceea ce El a făcut.

Vă rog frumos să înțelegeți dacă în această zi sunt foarte mișcat în interiorul meu de faptul că Dumnezeu ne-a dăruit har. Și cum am amintit deja înainte, la începutul ultimei peceți fratele Branham a spus: „Acum hrana este depozitată/înmagazinată”. Iar la sfârșitul peceții a spus: „Eu am purtat mesajul atât cât mi-a fost poruncit din partea Domnului”. Apoi, mergem mai departe și ne gândim la faptul că fratele Branham n-a purtat mesajul în nicio singură țară de pe pământ (în afara Statelor Unite). După anul 1963 el n-a mai fost și n-a mai predicat în nicio altă țară în afara Statelor Unite. Ne gândim la faptul că deja în primii 12 ani de după anul 1966 jumătate din lume a auzit mesajul. Astăzi ne uităm în urmă la 165 de țări pe care personal le-am vizitat unde am propovăduit Cuvântul ceasului, adevărurile biblice minunate. Dumnezeu S-a gândit și S-a îngrijit de toate lucrurile. Iar noi putem să-I aducem slavă și cinste Domnului nostru pentru aceasta. Ca să fim sinceri, cât de des spun eu: „Doamne, acum sloboade pe robul Tău să plece în pace pentru că ochii mei au văzut că acest mesaj pe care Tu l-ai dat robului și prorocului Tău a ajuns până la capetele pământului”.

Predicile noastre sunt transmise în direct în 172 de țări și întreaga lume aude, sunt mii de conectări prin care întreaga lume poate auzi. Pe întregul pământ sunt sute de mii care acum ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și urmăresc această adunare. Dar mai întâi mesajul trebuia purtat personal în toate aceste țări și contactele trebuiau să fie făcute. Iar acum toți se pot conecta și pot auzi.

Dacă privim în lume atunci observăm ce se petrece acum: schimbările climatice, încălzirea globală, epidemiile de acum care lasă urme pretutindeni și tot ce se petrece. Toate acest lucruri sunt prezise în sfânta Scriptură. Eu am citit înainte aceste lucruri din Rom. 8, că întreaga creație așteaptă și suspină. Rom. 8:19: *„De asemenea, și firea („creația” – lb. germ.) așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu”*.

Toată creația așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. În clipa când Domnul Își va desăvârși lucrarea Sa de răscumpărare cu noi atunci El va înnoi lucrarea de creație. O puteți citi din Ezech. 47. Când Templul va fi deja zidit și izvorul va țâșni din Templu și va curge până în Marea Moartă, pe malurile râurilor vor fi pomi care vor da rod în fiecare lună. Dumnezeu va face un miracol și o înnoire nu doar cu noi, ci cu întreaga creație. Exact așa cum noi suspinăm și vrem să fim izbăviți de acest trup exact așa este și cu creația. Noi toți știm, chiar și Apoc. 22 ne informează că acești pomi vor da rod în fiecare lună. Domnul va face totul minunat în creația Lui.

Am amintit de Ezech. 47 unde este scris că pomii vor aduce rod de doisprezece ori pe an. Apoi dacă mergem direct la Zah. 4, aici este deja o altă temă. Am citit Zah. 14:7: *„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina”*. Apoi Zah. 14:4: *„Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit”*. Am putea citi toată descrierea. Merge până la Apoc. 10.

Dacă voi ați ști ce se petrece în inima mea din cauza tuturor fraților care au făcut din afirmațiile fratelui Branham învățături greșite! Fie ca Dumnezeu să dăruiască har fraților ca toți să se întoarcă înapoi la normalitate și să respecte Cuvântul lui Dumnezeu în forma lui originală, lăsându-l ca singurul valabil. Apoi, cum am amintit deja,

citim din Mal. 3:1b, unde este scris ceea ce a fost anunțat/prezis că se va întâmpla în Apoc. 10. Mal. 3:1b: *„Solul legământului (Îngerul legământului) pe care-L doriți; iată că vine – zice Domnul oștirilor”*. Unde va veni El? La templul Său. Aceasta este ceea ce a fost anunțat/prezis în Apoc. 10.

Scumpii mei frați și surori, acum pentru noi, citim din 1Ioan 1:5: *„Vestea, pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim („Acesta este mesajul pe care l-am auzit de la El și pe care vi-l propovăduim” – lb. germ.), este că Dumnezeu e lumină și în El nu este întuneric”*.

Cuvântul lui Dumnezeu este Adevăr, și nu este nicio minciună în Cuvânt. Iar noi putem fi sfințiți doar în Cuvântul Adevărului. *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”* (Ioan 17:17). Domnul a spus: *„Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr”* (Ioan 17:19).

Mergem mai departe la 1Ioan 4:6: *„Noi însă, suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă; cine nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta recunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii”*. Ce Cuvânt puternic!

Apostolii au fost hotărâți de Dumnezeu ca sub inspirația Duhului Sfânt să exprime Cuvântul viu. Ioan a putut spune: *„Cine este din Dumnezeu ne ascultă”* pentru că el a avut o însărcinare divină. El a propovăduit Cuvântul în Numele Domnului, și a putut scrie că nu este nicio rătăcire, nicio înșelăciune, nicio amăgire și nicio interpretare proprie, ci doar Cuvântul adevărat și sfânt al lui Dumnezeu în forma lui originală.

Apoi în Timotei și îndeosebi în epistola scrisă tesalonicenilor Pavel a spus foarte clar că toți care au primit har de la Dumnezeu vor fi de acord cu aceasta pentru că ei nu pot crede nimic altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu.

Citim din 1Tes. 2:4: *„Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne cercetează inima”*.

Dacă noi dorim să-I fim plăcuți lui Dumnezeu atunci propovăduirea trebuie să fie plăcută lui Dumnezeu. Altfel nu merge! Ce m-a mișcat pe mine să mă duc pe insula Patmos? Eu am vorbit în Atena în marea adunare penticostală. Am mers la Pireu, Grecia, și de acolo cu un vapor de pasageri am mers prin Marea Egee la Patmos, ca să petrec acolo câteva zile în locul în care Dumnezeu a dat descoperirea lui Ioan. Cu lacrimi am umblat în sus și-n jos, am citit cele douăzeci și două de capitole ale Apocalipsei și I-am spus Domnului: „Doamne, Ioan nu mai este aici. Nici fratele Branham nu mai este aici, dar Tu ești aici. Te rog vorbește, lucrează și permite-mi să înțeleg Cuvântul Tău!”. A fost dorința inimii mele, și Dumnezeu S-a îngrijit de la început ca nicio singură interpretare să nu fie propovăduită vreodată.

Citim din Evrei 10:9-10: „*apoi zice: «Iată-Mă, vin să fac voia Ta, Dumnezeule.» El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua*”. Voia ta și a mea trebuie să aibă un sfârșit. Trebuie să se întâmple și se va întâmpla doar voia lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu. Atât de sigur avem noi Cuvântul descoperit.

Dacă ne întoarcem înapoi la căderea în păcat, cine ar fi știut vreodată ce s-a întâmplat în Grădina Eden? Și ce a fost? S-a semănat îndoială cu privire la ceea ce a spus Dumnezeu. Apoi fratele Branham vine și spune: „Așa a luat ființă necredința”. Primul păcat a fost necredința pentru că Vrăjmașul a reușit să strecoare îndoială în mintea Evei, punând sub semnul întrebării ceea ce îi spusese Dumnezeu lui Adam: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu...?»*”(Gen. 3:1). Așa a început și așa se întâmplă până în ziua de astăzi.

Eu vă spun adevărul. Mai există oameni care se referă la mesaj, și dacă apoi ajungi la subiectul „fratele Frank”, atunci se poate întâmpla că ei spun deschis: „Eu nu cred că Domnul a vorbit cu el”. Da, este atât de important, este absolut important: când Dumnezeu vorbește, să o primești. Acum o spun înaintea Domnului. Fratele Branham a confirmat acest lucru, a repetat cuvintele pe care mi le-a spus Domnul în 2 aprilie 1962 și a adăugat: „Dumnezeu va trimite o foamete. Nu așa cum v-ați gândit voi că va fi o foamete pământească. Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Sale”.

Scumpii mei frați și surori, trebuie să vă dați odată seama, că Dumnezeu a amintit și clarificat aceste amănunte prin har. Cei mai mulți dintre tineri sunt de curând între noi. Era în anii 1961, 1962 când situația politică era foarte critică: țara noastră era împărțită, criza din Cuba era la apogeu, iar în Berlin tancurile rusești și cele americane stăteau față în față, tun în tun. Iar Kennedy a spus: „Eu voi da un exemplu la Berlin”. Apoi a venit 2 aprilie 1962 când Domnul mi-a spus că trebuie să merg în alte orașe ca să propovăduiesc Cuvântul și mi-a dat însărcinarea să depozitez hrana fiindcă va veni o mare foamete. Toți care atunci erau în mijlocul nostru știu că noi am depozitat multă hrană. Apoi, în deznădejdea mea, pentru că nu venise nicio foamete, eu am mers la fratele Branham ca să-l întreb: „Ce trebuie să se întâmple? Ce înseamnă aceste lucruri?”. Apoi a venit răspunsul.

Cu adevărat Dumnezeu S-a gândit la toate lucrurile, S-a îngrijit pentru tot. Noi ne putem uita în urmă la toți anii care au trecut de atunci. Toți care sunt din Dumnezeu vor auzi Cuvântul lui Dumnezeu, și ei nu vor putea trece pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu de la plecarea Acașă a prorocului, a fratelui Branham, tot ceea ce a făcut El pe întregul pământ – aceasta-i partea a doua a însărcinării pe care a dat-o Dumnezeu. Prima parte a fost că fratele Branham trebuia să aducă mesajul. Iar partea a doua era că mesajul trebuia să fie purtat pe întregul pământ. Ambele lucruri s-au împlinit. Și scuzați-mă dacă spun acest lucru acum, dar eu spun mereu Domnului: „Acum Doamne, slobozește în pace pe robul Tău pentru că ochii mei au văzut mântuirea Ta”. Îi spun Domnului: „Acum să preiei Tu toate lucrurile. Eu mi-am făcut partea mea. Zi și noapte eu am împlinit ceea ce Tu ai hotărât pentru mine. Acum preia Tu totul și desăvârșește-Ți lucrarea”.

Că suntem foarte aproape de sfârșit o știm cu toții; noi toți știm acest lucru, și întreaga lume simte că toate lucrurile s-au schimbat, sunt altfel. Eu am auzit că într-o țară s-a luat hotărârea și s-a dat restricția ca la o adunare n-au voie să participe mai mult de 1.000 de persoane. Toți încearcă să facă totul bine. Nimic nu va merge bine. Întreaga creație suspină, întreaga creație tânjește ca să fie eliberată. Și așa cum am citit din Rom. 8, că mai întâi trebuie să fie descoperiți fiii lui Dumnezeu. După aceea, când Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea Lui cu noi, atunci Își va desăvârși lucrarea cu întreaga creație, prin har. Putem citi

toate aceste versete biblice. Noi toți citim Biblia. Și Acasă noi citim Biblia și suntem informați cu privire la ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. În toți acești ani noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu și l-am luat la inimă.

În Efes. 1:9-10 este scris: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor...*”. Cine mai poate spune așa ceva în acest timp? S-o mai citim o dată: „*căci a binevoit*”. Ție, mie, nouă, a binevoit să ne descopere, prin har, așa cum este scris aici: „*a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor*”. Cu noi, căci despre aceasta este vorba. În clipa actuală nu mai este vorba de nimic altceva, este vorba numai de noi și de desăvârșirea noastră, ca Domnul să-Și desăvârșească planul voii Sale cu noi, iar noi să trăim pregătirea noastră și Domnul să poată reveni pentru a ne lua dincolo în slavă, așa cum El a făgăduit.

Citim în Efes. 3:3 unde Pavel spune: „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre care v-am scris în puține cuvinte*”. Taina, taina mi-a fost descoperită, cum am scris-o pe scurt.

Fratele Branham a predicat-o îndelung. Câte predici au două ore și două ore și jumătate, și a fost propovăduit tot ceea ce Dumnezeu a hotărât în planul Său de mântuire.

Citim Efes. 3:4: „*Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos*”. Ambele aparțin împreună: planul Său de mântuire descoperit și apoi scris pe scurt. „*Citindu-le vă puteți închipui, puteți recunoaște priceperea pe care o am despre taina lui Hristos*”. Dumnezeu Și-a descoperit planul Său de mântuire.

Efes. 3:5: „*care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul*”.

Scumpii mei frați și surori, noi ne regăsim în acest Cuvânt sfânt al lui Dumnezeu. Dumnezeu a făcut lucruri mari cu noi. Noi suntem răscumparați prin Sângele Mielului lui Dumnezeu. Iertare, împăcare,

har și mântuire, neprihăniți prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei, sfințiți în Cuvântul adevărului. De aceea bărbatul lui Dumnezeu a putut scrie: „*care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri*”. Ce a fost în timpul Reformei? Ce a fost apoi în toate veacurile care au urmat? Toate aceste lucruri n-au fost cunoscute oamenilor în celelalte veacuri, dar acum ne-au fost făcute de cunoscut nouă. Pavel, în timpul lui a putut da mai departe, iar în timpul nostru fratele Branham a dat-o mai departe.

Noi n-am fi avut niciun mesaj divin, n-am fi avut nicio descoperire despre toate aceste lucruri dacă Dumnezeu nu ne-ar fi dăruit har să recunoaștem slujba profetică, s-o acceptăm și s-o primim. Cu adevărat să-I fim mulțumitori Domnului Dumnezeului atotputernic.

Să ne întoarcem din nou la 28 februarie 1963, acum 57 de ani. Domnul S-a coborât în acest nor supranatural și i-a dat robului Său însărcinarea de a se întoarce la Jeffersonville pentru că aveau să fie deschise pecețile. După aceea Dumnezeu ne-a dăruit harul ca noi să încadrăm biblic tot ceea ce a fost spus, prin har să înțelegem totul corect și s-o dăm mai departe așa cum ne-a fost poruncit din partea Domnului.

Încă un verset biblic din Evr. 10:14: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți* („pe cei ce se lasă sfințiți” – lb. germ.)”.

Pe cei ce se lasă sfințiți i-a adus odată pentru totdeauna la țintă. Acesta este timpul acum. După neprihănirea prin credință în lucrarea de răscumpărare isprăvită este timpul sfințirii prin har. Timpul acesta ne este dăruit acum pentru ca noi să fim găsiți în Cuvântul lui Dumnezeu. Vă rog frumos nu uitați acest lucru: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”(Ioan 17:17). Nu există nicio sfințire în afara granițelor Cuvântului și a vocii lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dăruit răscumpărarea, eliberarea și toate lucrurile, prin har, prin lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei.

Apoi, pe deasupra vine Cuvântul scump și prețios din Evr. 10:19-20: „*Astfel, dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt, pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său*”.

Toți frații care afirmă că „Domnul a revenit deja și că Apoc. 10 s-a împlinit” să-și vină în fire. Domnul nostru a murit pentru noi în trup, a fost îngropat și a înviat a treia zi. El a avut un trup de carne, El i-a putut spune lui Toma: „Adu-ți degetul încoace, și uită-te la mâinile Mele; și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea”. Exact așa va reveni Domnul, în același trup; El va reveni în același trup în care a fost înălțat la cer. Atunci când El va reveni, mai întâi vor învia morții în Hristos, iar noi care vom fi în viață vom primi trupul de înviere. Va fi un trup ca al Lui în care noi ne vom putea vedea unii pe alții și ne vom cunoaște cu toții. Nu va fi o învățătură, ci va fi o realitate divină. Ei spun că Domnul a venit deja doar pentru că fratele Branham a spus o singură dată că „Îngerul din Apoc. 10 va veni pe pământ atunci când cel de-al șaptelea mesager al Bisericii va fi pe pământ”. Dar ei n-au înțeles că este același care S-a coborât în norul din 28 februarie, în acel nor supranatural care a învăluit acei îngeri. În acest nor s-a dus în slavă în cer și în același nor Se va coborî; El este același, indiferent când și unde Se descoperă, dar de fiecare dată venirea Lui este o realitate divină. Și revenirea Domnului va fi o realitate divină.

S-o spunem încă o dată. Îi mulțumim lui Dumnezeu că a existat un 11 iunie 1933, Îi mulțumim lui Dumnezeu că a existat un 7 mai 1946, Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu că a existat un 28 februarie 1963, Îi mulțumim lui Dumnezeu că a existat 17-24 martie 1963, Îi aducem mulțumire lui Dumnezeu că El S-a îngrijit de tot. Și acest lucru îl prețuiesc foarte mult: exact zece ani am fost în legătură cu slujba fratelui Branham și am avut harul să particip la adunările sale. Cum deseori am spus în acest loc, am fost în aceeași mașină cu el, am stat la aceeași masă cu el și l-am cunoscut personal, ca om. El a fost un om ca și Ilie, ca noi toți. Dar slujba pe care a avut-o el a fost o slujbă dăruită din partea lui Dumnezeu.

Acest lucru vi-l spun cu mare plăcere. În rândul de rugăciune fratele Branham a putut spune de 1.500 de ori AȘA VORBEȘTE DOMNUL, așa cum îi arăta Dumnezeu. Pentru că mai înainte lui îi fusese arătat în vedenii cine este persoana respectivă pentru care trebuie să se roage, de unde venea, care era necazul ei și toate amănunțele. Astfel a putut el spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL.

Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul Său și pe el, iar noi suntem mulțumitori pentru aceasta.

Vă rog scuzați dacă am accentuat din nou 28 februarie, dar nădăjduiesc că voi înțelegeți ce înseamnă pentru mine, că am trăit totul în mod personal, pas cu pas. Apoi să primești însărcinarea de a merge în alte orașe ca să propovăduiești Cuvântul. Apoi hrana este depozitată. Cum am amintit deja, fie ca Dumnezeu să binecuvânteze scumpul și sfântul Său Cuvânt în viețile noastre. Fie ca toți cu necazurile lor, cu cererile lor de rugăciune să vină la El. Cine încă nu l-a trăit pe Domnul Îl poate trăi astăzi. Dumnezeu poate fi trăit. Noi ne vom ruga pentru toți care au necazuri, și Dumnezeu va asculta, va salva, va elibera, va binecuvânta, El Își va confirma scumpul și sfântul Său Cuvânt.

Fie ca toți de pe întregul pământ care acum ascultă să fie binecuvântați în Numele Domnului. Amin. Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”.

Noi toți putem confirma acest lucru, că avem parte de ceea ce face El în prezent. Lui Îi aducem slava și cinstea pentru aceasta. Vă rog să mă scuzați că astăzi am unele greutăți, dar responsabilitatea înaintea lui Dumnezeu este atât de mare. Dar sunt mulțumitor că El Se îngrijește și a dat călăuziri cum să fie construită această clădire și clădirile de dincolo. Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate limbile. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii. Încă o dată să-i binecuvânteze pe toți frații din toate țările care au parte de adevărata propovăduire. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

În timp ce ne plecăm capetele, doresc să întreb dacă sunt unii aici care doresc să-și dedice viața lor Domnului, dacă sunt unii care cred din inimă și care încă n-au luat niciodată o decizie pentru Domnul. Luați astăzi o decizie. Este târziu pe ceasul lumii. Doriți să ridicați scurt mâna? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Dacă sunt aici bolnavi cu boli grave atunci după serviciul divin puteți veni în față ca să ne rugăm pentru voi. Domnul dorește ca să-Și confirme Cuvântul Său în viețile noastre.

Haideți să ne rugăm. Doamne Dumnezeule atotputernic Îți mulțumim din toată inima că avem parte de ceea ce faci Tu în prezent. Cuvântul Tău este lumina picioarelor noastre și o lumină pe calea

noastră. S-a făcut lumină în timpul serii din ziua mântuirii. Tu ai dat deoparte tot întunericul. Ți mulțumim că Cuvântul descoperit și sfânt a devenit o lumină pentru noi. Te rog, fie ca toți să accepte și să primească, fie ca toți să creadă ceea ce ai făcut Tu și ceea ce faci în prezent. Binecuvântează în toate popoarele și în toate limbile. Binecuvântează-i pe toți traducătorii. Iubite Domn, Ți mulțumim pentru aceasta și Te rugăm să binecuvântezi pe poporul Tău Israel. Binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge. Ție, Domnului și Răscumpărătorului nostru Ți mulțumim că Tu desăvârșești lucrarea Ta de răscumpărare în zilele noastre. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău minunat Isus. Aleluia! Amin.